

jos atriaudinių narynių metrasčiuose.

RENESENASAS (XIV - XVI a.)

Renesansas manidejo Florencijoje, Genijoje, Venecijoje ikt. bg. Italijoje.

Aukštūnus veruistos, labiau galbūnai įvairiai, malonumus.

Pradita galvoti, kad suogaus tūrus gražus, motas vertinamas.

Renesansas - antikos kultų atgimimas.

Atnaujintas dūmėsys į mokslo, naujiesius pasiekimus.

Pagrindinis rūšis:

"Cogito ergo sum." (augsta, radicari esu).
Geografiniai, fizikiniai studijos, heliocentričių perspektyva, dūmėsys gaunčiai, menas, o mokslos više apimantį joga.

Atrastas Zelias į Indiją

1492 m. Kolumbas atrauka Ameriką.

Zemė apvali, - Magellanas 1519-1521 m.

1490 m. Behaimo žemės sutelys.

Styminius kompozitorius Italių, Šveicarijos, Duge.

Šiasta uoty spausdinimo masina.

Dailės būdinas realistinis reis darinmas, gėryba, pasaulis, dūmės. Populiariuosi pastrebėti. Džiucinėdai veisuočiama išverge li Manet. Alegorių dadas - aut slaidos, šlapio turko (frestos), grafikos technika / batelių, juodai). Medinių fasadas - grafiko paveiksly. Zymiausi: Leonardo da Vinci, Michelangelo, Düreris.

Florencija - miados ir kultūros centras.

Uangūs audiūmai. Pagr. buodos - išbaigta būdavo kito plastikos. Nėra padinos netaisyglengos talipos. Katalanių planai dadas. Gausios pagalba būdavo bluzinami. Sutnelės pirkos, ilstuvos. Rankovės aptemptos. Galvos puošmenos, linkis, skraiškis.

Vyrų tunuolis, rugių smalonų kostiumai. Gerui. Aptemptos kelnes, myristas apsimantos "tapyt". Per moji literatūrą, mirodanti miado. Ašmenas ir uolūnas ^{Montezumas} į ginkusiai.

Palestina - vienės iš būdingiausių mokslos

Lūnijų. Formuoja iš mados ir minoras.
Gitarinės bei instrumentinės.

Gitarinės, lūnės, viola da gamba, kamer-

sinių, išilgines flėtoras.
Renaissance epochoje atsiranda naujo tipo
ultrastis, kurio forma patogi išvystoti ne
tik jausminus, bet ir apaugstymius, - tai
guru grūdus išbalansinės poetų kūrinių
sonetas. Sonetas iš inicijalo iš Italijos

Soneta sudaro du letrinėliai ir du
tričiliai. Tematikos pozicijų letrinėliose
populiarkai aprasomos koks nors dalykas,
o tričiliai reiškia pateičiamas apie
dalyko aprasymas, filosofijos apieku-
dinius. Anglijos literatūroje atsivado
tiek tiek poetiniai formas sonetas, kurie
sudaro 3 letrinėlių ir apibūdinančio
turiu dvielis. Kasi & Shakespearas. Rompos
sonete svarbiausia tematika priesiūla
tarp letrinėlių ir tričilio, arba

Ahemdauna snau da, telefonas, mikros-
kopas. Kompiuteris, knygos, Galilijus, Bekonas.
Humanizmas - žmogaus leidinėlio
vertės iškilimasis. Humanistai teigi, kad
žmogus yra svarbus nuo kito žmogaus esme. Jie
vertino išsilavinimą esmenybę. Albertas, To-
mas Moras, Fransua Rabelis, Bekonas,
L. da Vinci. Boarbiansi Renesanso dainai -
poemai, romanių. Lt. humanizmas
16-17 a. Kulmetinis, Mažvydas, Danckena.

N.D. Šekspyras ir P. nalygiuojamos rasta.

Pagundiui sonety sistorias, kad priimja-
me galime pastebeti tradičių soneto rūmavimo
būdą, kitaip - anglųji atliecadis tarp
letrinėlių ir vieno dvieilio rūmavimo būdą.
F. Petarke rėčia apie idėjinguo mely, o V. Šer-
pyras apie mely kelbti kaičia apie autoriaus
is autoriaus dalykų pasėly.

Sonetas - kompozicijos leidinėlio
turi, jausminiai ar daininiai būsenos sugre-
tiūnus arba supnešimius. Keturios struktūros
miestas judėjimo positiūni sudaro: terzij

jos vystym - erdilas - sistemos; arba užduomąjų - teorijos vystym - keliinių vadybų - atėmimas. Kompozicijai suteikti sovibiamumą yra teorijos priepnieda. Taip keturelio iš trielio, taip keturelio iš dvieilio.

Nauji darbas

* Feuerbach surinkęs savo darbus, sudarytai per visą gyvenimą. Paaiktyja, kad tuose darbuose piltva blaidy, o synensis gyvybos giūmias parodo madingas. Viso gyvenimo trūkumas mani do siunu autodegos. Argi jievis užiltę uokes saugis baukti iš gyvyjų lauko?

F. Rabli (1494-1553)

"Gargantua in Pantagruelis"

Nadiuonės jokolainių filosofijos viciava axenuji. Humanizmų slos kuryboje vadina "Pantagruelium" sovibastu po vertybė kaideydamas veda jokolainų iš ducų gyventojų gyvenimo dėsiengviang ("Pantagruelio vaidas")

simbolizuoją žinių sostinę.

Pagrindinių hercij - užs. nebijančių ir neįveikiamų milking - Lelocius, valgyno aistra iš pabėžtuos žemistumos kislia renesanso simbolius atrodimų pasauliu, madamino pastuly; long su pūstais, viršutinė viening iš dogumų (taisyklė) iš tiesos logikai.

Biodinga gipsa, gai valista salba, stidiota, žalmeiganti, auksinė lėmo iš dravios sovibat, daiposi iš viso, kas turėdo simogui bėti lininėgan.

Renesansas dietuvė

- Tydiniantis senojo žmonos Boleslovo Švėtos būrietiniui iš Kalygos į Lietuvą atvyko nemazai menininkų iš uostalininkų.
- Turgys daupinas, babiloneg formuavimas, 1522-1525 gyvavo P. Gboruvių spausdintuvė.
- Lietuvos Baforu studijos universiteto.
- Reformacijos jėdėjus A. Lubietis, J. Sapadovas, J. Zablockis, M. Kaznydas)

- reformacijai išsilaikė sinagogos armenų vertybė, skatica veidlung, tiesos išložimą
- uždaravo, kad būtų Rastę galėty būtyti guntąja kalba.
- archeologas, dantų numas
- 1539 m. A. Kulvietis išleigė prienų žygius austriškają molyslę Lietuvai.
- Dėl pabėgimų protestantinių dauguma išsodėjų jaukantėj Lietuvos
či, į jo universitetą (1544 m.)
- 1569 m. atvyko į jesuitai, į Lietuvą Colegio (1580 m.); 1578 m. įgaunė VII.

Rastęje Lietuvos

1544 m. buvo išleista pribeigė Lietuvos kalba, kurių raunuoję N. Kavvydas su 13 autoriais, (išleista Kaunas).

1585 m. universiteto sprauslui išleido prienų žygių LDK, N. Davydos ir Katalinės

1599 m. N. Davydos „Postili“ su garsioja „Prakalba“ išleidyti žygyje

Literatūra lotynų kalba (pasaulitini)

Melchioras Leituras, Apie tobą, lietuvių ir
vietinių naudojimus. Ajanė 1500–50 m.

Nikalojus Haronijevas, Giesme apie stumbro
išnisdą, giamumą ir medžioly. 1523 m.
išleista Kaune.

Vytautas Radvanaus, Kordiliadorius, 1588 m. išleista.
Kuojius lietuvių epas, kurio pagrindinis vei-
kėjas LDK didysis etmonas Radvila Gedas.

N.D. Pasirinkti vieną iš naukšlo punktyų i
įj. dokumentuojame. Jodyti, kad tai bausko Linnių:
tas ir Laiptų satoma, tas būdinga.

Ta galime pasakyti apie eltingo Lando Lutherą (5, 11)

Plavis darbas

00508

① 5. Manose gra po vandeniumis pastaptos uo-
los erba akmenys didi; aut ūnij ušmole
elčijos suriukita, scypia, suridauo, - tarp tarp

šūnuių daug ypač smulky ir skambučių, kuriai vieni kitių joklido ir pasprendėja, apgaumių ir tarp jūsų pasundo."

Bauro epochos literatūrai būdingos mysligos metaforos, kurios iš ypač paremti K. Scinys „Paukštai sakymas“. Šiaime pamoksle žmoniją gynenčiai lyginanči su mūsų - užtikras nalygumas, stabdintas skaitylegos.

Man labiausiai patiko 5-asis pamoksas. Tie laivai, lyg duos nes plesiantys giliais, taunusais vandeniuais - savo gyvenimais. Tačiau nerastame tokius laivinių žmonijų, tenių kelyje neprasti - faliytų klinčių - akmenų ar uolų. Tai tenių spalvai, tenių spaudžiamie vieiniukiai, tycia o gal ne, galbut iš paugdo ar kersto, tenių uosis pasundo.

Išvada: Dievas nekaltas dėl mūsų blaidy - balti uosis ypatys. Tad pradedame vieni žetinus itam sudėtiniuose želgose.

Manau, tenių autoriaus it uocijų pas-

lyti išuo pamokslo mūsta. Šioje gražioje metaforeje, paslepijant, pamodžiungia vienos pagindinės bauro bruožas.

② Tiež M.K. Sarbievičės, tiež D. Naborovskis rase apie mūsų senybę gyvenimą ir mirtį, turi nūsivengiamai ateis. Ji renesanso epokoje žmeigus iš jo motas buvo ištakos autoriu iš let ką, o mėli užsimė legalo diodele daly gyvenimie, tai dabar bauro epokoje užkaro mūsų liuką ir mirties galvą.

M.K. Sarbievičaus daloje „Nablijuji Menijui“ atresmėliai pagindinčios bauro literatūros bruožas: žmeigus ginsta, gyveca, dėnas bėga. Jis toks nikeltingas mūsų liuką - vestiems mūs.

Tarp ypatių iš D. Naborovskės, Ignevius tūmptuve "iš „Apie ką paty“" įžvelgiant ką nadių mirtį.

M.K. Sarbievičius, Palaimintajai Magdalena" odėji sunypina mėli, slausmas, mirtis liudejys, bet tui susiję su Dievu. Prisiiminti renesanso epokoje nėl tiež pamirštą Dievą - dar vienas bauro bruožas.

Abu autorių užintis reikia sprendžiantis
žodžiais - tai būdinga VII-VIII a. eltinėi
literatūrai.

Ką Nabowalskio alieriavimo getotinme
vertinti laipi atrodimus?

N.D. „Gymninus žmogaus - tai vejas, blyškis,
R.K. dūmės,“

Robinsonas - „Dabar vėlina sandėlis vis toks pati aščiamas,“
„Motors jausmo“ visi sužini ir nužas buko gretas ratus,
žmogus? „Visa būtis išoj žemėj - tiki dešimties dešimtys.“

Mamų dierbas

D. Defo

Robinsonas Ymasas

XVIII a. - Švietimo amžius. Tuo laikotarpiu
žvelgyta ne atgail, o į priekį. Jista yliuntis į
auksinėje nepastebėtus dalykais, uaginiuti vėsyk
iši sunikmenų. Tai atsišnudėjo deileje, nui-
zikoje į literatūrą (pvz.: D. Defo, Robinsonas
Ymasas)

Šiam žinių leidimui užpendama parunyg.

Vibes ype valu iš apygelto.

„Apsvarinam telis dalykas, kurie, kuri atrodi,
men buvo svarbiausi. Dainuota - sveita už-
ta iš gilas vanduo, taip jači ebu minijos. Autra-
niedenju men sandėles laikus. Žeūc - apsauga
nuo plėšriųjų medai, vis vėlu - žmonių ar žvė-
rių. Ketvirta - regulys į jūrą (...)“ - atrodo tos
maristas dalykas - paaiškėteti palaidoję, o tarsi
žmogus visq laik sandėliu apsodinto.

Autoriuiss labai detaliai aprado vesus pagrin-
dinio veičiingo atlėstus vėlsumus - keici gretimie
nūdantys vairai, matyt vėlq iš dalo V.
Ymasas. Kain tais:

„Si aistelė buvo ne daugdam laipi užtuo
jardy plėdo ir dviejų šimty ilgio.“

dabai sunikiai apraista mėsta foora:

„Tame pusėtėlyje nubaltas dvi eiles
stojančios iš storų baslių, giliai įvaizduomas
juos į žemę. Ta basliai buvo pusėstos pėdos
auščiai iš vienėje mesailinti. Abi eiles buvo
vienu uno bėlos atros ne tolkaus kainu nei jės
auščius.“ - dar žartq irodyta laipi sandė-

naliai viskas apgalvota.

Kad į pastatyti tritonus uelysty plesūlarij, jis Robinsonas kūrėdorū lepčionius. Kad uelysty lūtys, jis paristato dveigalių pulapinių.

Šie šios vietas K. Krausas atvedė prieš savo gees, bet Šei užsiminėjime apie juos išvadė, nes perteikiamas žingsys iš bukraukojančio vėčiųjų valg. Jeigu ciuonai uelysty, „(...) zodėl Atsaisida iškai visokai suslugo do- sevo žuvčius, palieda vėčiai uelkiniunges, apliečius, naruivlynius (...)“ - žingses vis dėlto bu vi jaunesnes. Tačiau racionalus motas buvo fai uogali tolias mintis:

„Bet kad ir kokie skausmingi buvo manu spūngstymai, motes ^{varavę} žvejė uaruivlylių. To stava gėciui kiel jūnaujdečias lygiutis quia u loga, kuri uai yra tuo, kad galėjo etriči- ti das blygias.“

Žingses, uogstantis blaiviai, davo jiau- dy:

„(...) motas yra matematikas saltinis iš pa-

giundas, todel, visaq matuodamas iš sujedamais metu iš daugdečias iš viry dalyby raičiautiui- rias išvadės, lielvienas žingses dgaunim ga- li išnekti bet kurį amatą.“

K. Donelaitis

Motai

Pavasario liessmylės

1. Visos delis pavocediunimas atspindi žinių mo- tei - „Pavasario liessmylės“ ties žinių, ži- nių, tiek gyvenimai iš vabzdžiai deimaugiai issi- laisvius po miūrus žinomas vieno. Jis turi grau- alai, kai viskas bendra, išlaisvi, prasysta jociūnus, spalvomis ir laisv gura paestis tą gamin ~~cau-~~ - versiavo arumato, atvedant ilto pavasario vejo. Manau, koliai svečiuja iš patili uostekite atspindi poemos madosje.

2. Pradedant augmenija, baigiant valabli- lius - vižg K. Donelaitis apie labai vair- džiai. Jis perteikia lielvieno gyventos elemintos džiaugsmą jaučiamais, niko nepernisi dečias, taip lielvienas būty užrodati svarkus.

1. Kolia uostaike sibiuance poemos madosje?
2. Kolia Donelaitis uostides iš gautų?
Kolia Donelaitis uostides iš gautų?

3. Jis madais autorius apieko bendrą (paus-
naujus) vairą, ne to madeda viska apiešinti
sužinėti.

Abyktyviusios pasakojimas -

L. Donelaitis

Metas.

"Metas" - dėlė ^{quie} didelstinių vėčiai.

Realistinis - tikrovėtai pavaizduotas Vyčiau-
lio būrys gyvenimais.

Epiči - pasakojimo nobūdėlio lygiai išsiro
vienomasgy). Drėgasis nesouančių paricado įvai-
siox voleivės dalyje.

Didelstinių - daug pausočių elementų. Pauso-
čių yra iš išskirtinės, iš moralinių, pastangos iš-
laikyti lietuviškumą.

Šaukti L. Donelaitio "Metase" yra teki žanru-
santiskas & veikėjas iš vėčių Šauktas iš ka-
navaus pausalymo tiksliams.

Žmogus L. Donelaitio poemoje - poetas re-
šina žmogų už darbštumą, iščiūmą, dievo-
baimingumą, už lietuvių savyjei.

poemoje daug skaudžių vaisdų, daug
socialines ir nacionalines pušpavados, daug
daugaus skriaudos, bet poema nėra vien
skrido u vargo poema.

L. Donelaitio būras yra vėčių gy-
venimų, mata lietuvių, mata lietuvių.
L. Donelaitio žmogus - yra iš lietuvių liudijos
stingiles naudojamas.